

عنوان: پیشینه شادی و شیدایی در ادبیات

نویسنده: کبری زهرانی ۱۳۵۵

ویراستار: میلاد روانبخش ۱۳۷۱

طراح: زینب آذر کسب

ناشر: محمدزاده ۱۴۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۴۱۱-۲-۵

رده بندی دیویی: ۸۵۰/۹۳۰

رده بندی کنگره: PIR۳۴۴۲

شماره کتابشناسی ملی: ۸۶۶۸۱۲۴

چاپ: اول

تیراژ: ۱۰۰۰

قیمت: ۴۰۰۰۰ تومان

فهرست

۷.....	مقدمه
۸.....	شادی
۱۰.....	شادی و زمینه های ملی شادی
۱۱.....	جشن
۱۱.....	جشن های باستانی و استوره ای
۱۵.....	زمینه دینی شادی
۱۷.....	ایمان
۱۹.....	صبر
۱۹.....	رضایت
۲۰.....	شکر نعمت و پرهیز از غم روزی فردا
۲۲.....	گشاده رویی و محبت کردن و حسن خلق
۲۳.....	موانع شادی از منظر دین
۲۳.....	فقر
۲۳.....	دنیا طلبی
۲۴.....	ناامیدی

- ۲۴..... کوتاه اندیشی
- ۲۵..... حسادت
- ۲۵..... زمینه روانی شادی
- ۲۶..... هوش و تفکر در شاد زیستن
- ۲۷..... خلاقیت و شادی
- ۲۷..... تحقق خود
- ۲۸..... مثبت اندیشی
- ۲۸..... موانع روانی شادی
- ۲۹..... حسادت
- ۲۹..... ترس
- ۳۰..... لذت طلبی
- ۳۰..... گوشه گیری
- ۳۱..... وسواس
- ۳۱..... خود کم بینی افراد
- ۳۱..... افسردگی
- ۳۲..... شمس و مولوی

مقدمه:

از ابتدای تمدن بشر، غم و اندوه مایه‌ی توقف و انزجار و شادی و نشاط عامل تحرک و نظم بوده است، انسان‌ها از اندوه، غم، و تاریکی می‌گریزند و به شادی و نور پناه می‌برند. شاد زیستن آرزوی دیرینه‌ی آدمی است. دنیای بدون غم و خشم و سرشار از مهربانی و شادی، آرزویی است که ریشه در خلقت و نهاد آدمی دارد؛ آرزویی که مقدمه‌ی غلبه بر تمام ناکامی‌ها است. شادی، این معجزه درونی گره گشای بسیاری از رنج‌هاست. همچنین شادی و نشاط ماده‌ی اولیه تغییر جامعه و تحول و تکامل درونی انسان‌هاست. در جامعه‌ی خوشحال و خرسند، تولید بهتر، اشتغال بیشتر و اقتصاد سالم‌تر خواهد بود. بدون شک در چنین محیطی، امنیت اجتماعی و فردی راحت‌تر بدست می‌آید. در محیط شاد ذهن انسان، پویا، زیباتر، گویا و استعدادهای شکوفا می‌شود. باید توجه داشته باشیم غم زندگی، محکوم به شکست است زیرا «افراد غمگین بیشتر توجه شان به خود متمرکز شده و اغلب از اجتماع کناره‌گیری می‌کنند. در خود فرو می‌روند و با همه ضدیت دارند، افراد شاد به عکس آنها معمولاً اجتماعی‌تر، انعطاف پذیرتر و خلاق‌تر هستند و قادرند مشکلات روزمره‌ی خود را راحت‌تر تحمل کنند و مهم‌تر از همه، آنها دوست داشتنی‌تر و بخشنده‌تر هستند» (دالایی، ۱۳۸۲: ۲۵). شادی، یک پدیده انسانی است که ریشه در جان و روان آدمی دارد. جلال الدین محمد مولوی نگاه خاص به این پدیده دارد، او عالم و آدم را تحت تدبیر قدرت لایزال مدبری حکیم و قدیر می‌بیند و شادی از دیدگاه او حالتی کاملاً درونی است، او فرا مکان و فرا زمان می‌اندیشد. عمده‌ترین عنصر محرک روحی و روانی مولانا، عشق است. برخی از شادی‌ها، عوامل بیرونی دارند. مولانا می‌گوید: ما به شادی‌هایی نیاز داریم که پایدار و درونی باشد، عشق همراه با ترک تعلقات است و شکستن حصار تن و رهایی از زندان حس بزرگترین شادی‌ها را در بر دارد. نگاه عاشقانه به حضرت حق و نگاه خاص مولانا به مرگ که آن را جشن و عروسی می‌نامد و سماع و آواز خوش و موسیقی که آن را غذای

روح می‌داند مواردی از راز شاد زیستن در غزلیات شمس است. و منش عارفانه و نگاه زیبای مولوی و حضور شمس نیز مواردی از راز شاد زیستن در غزلیات شمس است که اشعار عارفانه در قالب وزن‌های شاد و تکرار و ترجیع و رقص کلمه‌ها نمایان شده است.

شادی

شادی و زمینه‌های ملی شادی

زمینه دینی شادی

موانع شادی از منظر دین

زمینه روانی شادی

موانع روانی شادی

شادی و زمینه‌های ملی شادی

شادی / جشن / جشن‌های باستانی و اسطوره‌ای

شادی: در فرهنگ‌ها شادی به صورت ذیل آمده است:

۱- خوشحالی، شادمانی، مسرت^۱

۲- به سلامتی (به هنگام نوشیدن باده به یاد عزیزی یا دوستی گویند)

۳- استبشار، فرح. (معین، شاد)